

Bezinning 234: Bekering, dat is vooral doen ¹

Matteus 3,1-12 = 2° adventszondag A-jaar

Het Woord

In die tijd trad Johannes de Doper op in de woestijn van Judea. Hij verkondigde: ‘Kom tot inkeer, want het koninkrijk van de hemel is nabij!’ Dit was de man over wie de profeet Jesaja sprak toen hij zei: ‘Luid klinkt een stem in de woestijn: “Maak de weg van de Heer gereed, maak recht zijn paden.”’ Johannes droeg een ruwe mantel van kameelhaar met een leren gordel; hij voedde zich met sprinkhanen en wilde honing. Uit Jeruzalem, uit heel Judea en uit de omgeving van de Jordaan stroomden de mensen toe en ze lieten zich door hem dopen in de rivier de Jordaan, terwijl ze hun zonden beleden.

Toen hij zag dat veel Farizeeën en Sadduceeën op zijn doop afkwamen, zei hij tegen hen: ‘Addergebroed, wie heeft jullie wijsgemaakt dat je veilig bent voor het komende oordeel? Breng liever vruchten voort die een nieuw leven waardig zijn en denk niet dat je bij jezelf kunt zeggen: “Wij hebben Abraham als vader.” Want ik zeg jullie: God kan uit deze stenen kinderen van Abraham verwekken! De bijl ligt al aan de wortel van de boom: iedere boom die geen goede vrucht draagt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen. Ik doop jullie met water ten teken van jullie nieuwe leven, maar na mij komt Iemand die meer vermag dan ik; ik ben zelfs niet goed genoeg om zijn sandalen voor Hem te dragen. Hij zal jullie dopen met de heilige Geest en met vuur. Hij houdt de wan in zijn hand, Hij zal zijn dorsvloer reinigen en zijn graan in de schuur bijeenbrengen, maar het kaf zal Hij verbranden in onblusbaar vuur.’

Een woord bij het Woord

Het woord ‘bekering’ valt driemaal. Voor Matteus moet bekering absoluut te merken zijn in de goede vruchten, dat wil zeggen in het stellen van goede daden die stroken met de boodschap van het Rijk der hemelen. Zeker, door zijn doopsel worden de zonden vergeven, maar dit is geen magie. Het engagement en de goede wil moeten hard gemaakt worden in het handelen. En juist dit mist hij pertinent bij de farizeeën en sadduceeën, die naar hem komen bij de Jordaan. Enerzijds laat de tekst vermoeden, dat hij hen als hopeloze gevallen beschouwt, anderzijds gebruikt hij beelden, die toch hun toch nog de ruimte laten om zich werkelijk te bekeren en een nieuw leven te leiden.

Het beeld van de tarwe en het kaf is veelzeggend. Jezus gebruikt de wan om het kaf van het koren te scheiden. De tarwe gaat in de schuur, het kaf wordt verbrand. Dezelfde redenering vinden we in zijn vijftiende hoofdstuk, waar de Mensenzoon de schapen van de bokken scheidt. En ook daar op basis van wat mensen doen: Hem eten geven in de kleinsten, Hem drinken geven in de armsten...

¹ Deze gebedsbezinning kwam tot stand vanuit de lectio divinagroep van Mariakerke. Met dank aan de acht deelnemers die op vrijdag 22 november 2013 rond dit evangelie samenkwamen.

Die Heer, die na Johannes de Doper komt en zoveel groter is, zal sterker zijn. En Hij zal dopen met heilige Geest en vuur. De Geest zal de mensen bewonen en van binnenuit bezielen, vurig maken om mee te bouwen aan het Rijk der hemelen.

Het Woord in mijn leven

Wat is graan en wat is kaf in mijn persoon en leven? Laat ik de Heer toe het kaf in mij te verbranden? Ervaar ik dat de Heer mij in mijn doopsel en vormsel gedoopt heeft met de heilige Geest en met vuur? Welke plaats heeft zondenbelijdenis en bekering in mijn leven? Leidt mijn bekering tot goede daden?

Bidden met het Woord

Goede God,
in Jezus, die met Kerstmis komt,
sticht Gij Uw Rijk.
Gij kunt alles bewerken
om mensen tot geloof te brengen.
Verbrand het kaf in mij
en laat het graan goede vruchten dragen
in daden van liefde en rechtvaardigheid,
bouwstenen voor uw Rijk.
Laat me zien wat ik moet doen
vanuit Uw Geest en heilig vuur in mij. Amen.

© Eric Haelvoet 2013